

הוא רצה שהיא תפיל. כדי לקבל היתר

לכך היא הצהירה שאין הוא אבי הילד.

ואז הוא השתמש בהצהרה

זו כעילה לגירושין

הזוג משה אחרק, איש קבע בחיל האוויר, מחבק את אשתו האמריקאית, ברברה, שאותה האשים בבית הדין הרבני בגניחה ותבע ממנה גט.

ב עקב אומר ששכבת עם מישהו אחר. אם זה נכון, וזה לא ממנו, נעשה לך את ההפלה מחר בבוקר. חיוורת ורועדת בכל גופה עמדה ברברה אחרק (27) לפני החדשה לאישור הפלות. המי לים היכו בה כרעם.

„אם לא, אז תצטרכי לחכות לישיבת הוועדה עד לשבוע הבא. וזה כבר עלול להיות מסוכן.“ ברברה היתה בחודש הר שלישי להריונה. היא ידעה שעליה להחליט במהירות. לא היה לה הרבה זמן, גם לא הרבה אפשרויות. חברי הוועדה ישבו ממתנים לתשובתה.

לרגע תקף אותה הבילבול. היא ובעלה משה, חשבו תחילה שיספרו כי הם עומדים להתגרש. אך לשם כך היה עליהם לרוץ לרבנות. כדי להביא משם אישור על הגשת הבקשה לגט. ומשה נתקף היסטריה: „עכשיו אין לי זמן לרוץ לשום רבנות. אני ממחר לעבודה.“ סיגן אליה. לכן החליטו בני הזוג לספר בוועדה שׁ ההריון של ברברה אינו מבעלה — סיבה שמספקת כדי לאשר לברברה הפלה.

נכון שאנחנו יכולים לעשות הפלה מאוחרת.“ המשיכה העובדת הסוציאלית להבהיר לה את המצב. „אבל אם תחכי עוד שבוע, יכול להיות שתצאי מזה עקרה.“

ברברה לא רצתה בהפלה. היא אהבה את בעלה והייתה מוכנה להביא את הילד. הקטנה, הייליסי, בת השלוש. אך הלחץ שהופעל עליה היה חזק מדי. „אין לי מקום בלב למישהו נוסף, וגם לך יהיה קשה לספול בעוד ילד.“ ניסה

הם יעשו בשבילי, ואני אעשה בשבילם. הם במפא"י ואני בחרות. מה זה קשור? עזר יכול להיות האדם הטוב ביותר, ואכזב אותי. אבל הוא לא יכול להיות בחרות. השקפותינו אינן זהות. מה דעתך על ביקורו הקרוב של קאנצ'ר מערב גרמניה בישראל? אל?

תראי, השקפותי בעניין גרמניה ידועות. כפי שכבר אמרתי, אני מכיר את המצב. אני דון קישוט. זה לא לרוחי, אבל ישנה מציאות מסוימת. הדבר שממנו חששתי — גשר-השלום בין העם היהודי והעם הגרמני — אכן מתרחש. ברית-הידידות מתהדקת, וזה לא לרוחי.

מה דעתך על כך שראשי הממשלה עשוי לקבל את הזמנת גרמניה ודבקר שם?

רשי לי, אני סומך על בגין שידע איך לנהוג בהזמנה. אני מגוע מלדבר הלאה. אינך צועק חמס?

אני במצב עדין. בתפקיד שלי, כל מיני

הוא שלי היה שמואל תמיר, והוא ניהל את ל הויכוחים ואני ישתקתי. ואני, סוף המישפט, נאמתי נאום שהוכתר בעיני כנאום מאשים של דב שילנסקי. האשמתני את העם היהודי במכירת זכר שואה. והעולם הזה תמך בי וכתב, שהי ופס קנת הרים את עיניו כדי שלא יראו מעותיו.

זה לא עזר. השופט נתן לי מחמאות סק לי 21 חודשי מאסר. קיבלתי הרבה דיונים ומחאות-כפיים, אבל נכשלתי. שבתו שבמעשה שלי אעורר את הנוער וצור התנגדות לקשר עם גרמניה. זה קרה.

לגבי השאלה ששאלת אותי, אם אני מן בסרור או האם לדעתי מותר לשבור את החוק במיקרים כאלה — אני חושב נריץ לשבור חוקים, ויש פרופורציות. ראשון להשנות שום דבר לשואה, אבל גם מיקרים שהם כליכך איומים וזועזוע, שאין ברירה.

שיינסקי על ספסי הנאשמים (1952), רוצים שאבכה כל הזמן...

דברים שיכולתי להגיד קודם לכן, אני לא יכול להגיד עכשיו. אני צריך לחשוב. ברברה מיקרים. כשאני אומר דיעה אישית. מקשרים את זה לראשיהממשלה.

לכל דבר יש מחיר, וזהו המחיר שאני משלם עבור התפקיד. למשל, אני לא יכול להגיש שאילתות, וקודם הייתי אלוף ה- שאילתות. אני לא יכול להביא הצעות ל- סדרהיום, ויש דברים הנוערים בעצמותי. מה אני יכול לעשות? אני חייב להיות לויאלי לתפקידי.

מהו, בעצם, תפקידי?

סגן-שר במשרד-הראשיהממשלה הוא בר אופן פורמאלי תפקיד של מתאם בין ראשי הממשלה והכנסת. לפני כן עשה את התפי קיד הזה יורם אריזור. תפקידי לייצג את ראשיהממשלה בכנסת בכל מיני עניינים. אני עונה על שאילתות במקומי, עונה על הצעות לסדרהיום. בר נוסף לזה, אני מקבל על עצמי כל מיני תפקידים של ראשיהממשלה. לראשיהממ שלה יש עומס, ואז מעבירים את העומס העצום אלי.

יש לי שלושה תפקידים קבועים: אחריות מיניסטרילאית לעליה מבית-המועצות — ואני מדגיש: עליה ולא יציאה; יש לי תפקיד של החזרת יורדים, בשותפות עם השר אוון ורפאל קוטלביץ, מנהל מחלקת העליה של הסוכנות; ותפקידי של מניעת ירידה — וזה בעצמותי התפקיד הזה, הי נושא הוא ממש אש בעצמותי. לצערי, הציבור הרחב מתייחס אל זה כמו אל מוגיה-אוויר. צריך לדבר על זה. התפקיד שלך מחייב פגישה יומית עם בגין?

כמובן שאנחנו באותו בניין, אז באופן טבעי רואים אחד את השני יותר מהממוצע. אני בא אל מר בגין רק כאשר הוא קורא לי, או כשיש עניינים מיוחדים. אני משתדל לצמצם את הביקורים ביועדי את הלחץ שיש עליו. ועוד אגיד לך — למרות (חמש עשרה עמודים 73)

כדומר, אם מחר יקום צעיר יאה את הזוועה בצברה או כי אתה יונסה לפוצץ פצצה או וטמין חומר-נפץ — אתה תבין תי?

אם אנחנו שחטנו, אולי יש הצדקה ש- זה מעשה יוצא-דופן כנגד אלה ש- טו, אך ודאי שלא נגדנו. בגלל הביקורת צמית המפתחת שלנו, כל העולם חושב נחנו עשינו את זה. אבל אנחנו נקיים, נו לא שפכו את הדם הזה. מר שילנסקי, אתה אוהב מו- קה קראסית?

אם ידעתי שלא אמלט, זובין מהטה שאל הגנטלמן הזה היה בקונצרט. ובכן, אני איני מגוי על התיזמורת הפיל-זונית, ורק לעיתים רחוקות אני הולך בצרס. אבל אני אוהב מוסיקה עממית רה בציבור, ואני מאוד לא מודרני, כי אוהב שירי-מולדת. ואני אנציקלופדיה שירה-עממית באידיש, ואני משוגע על זיקת ג'ז למדתי זאת מהבן. אני אולי לא מבקר באולס-הקונצרטים, ואותי תפגשי לעיתים תכופות בברורים דך לשמוע ג'ז טוב לבד, או עם חברים הבן.

מדוע אתה כליכך מתנגד ל- וייצמן?

ני לא מתנגד לעזר וייצמן. יש לי ויכוח בו באופן אישי, אני מכבד את האימ-י. שלו, והעממיות שלו מוצאת חן בעיניי. נחנו איבדנו תחומים, אדם נמצא במפי- בגלל הרעיון, אני, שעברתי את זר, אציל וחרות, לא הייתי מוצא את עי בתנועה, אם היא היתה סוטה מרעיון יישראל, אצלי אין קדושה של מיסג-

ז מה אני אומר לוויצמן? בוא תבהיר השקפותיך. לפי מה שאני שומע, אינך סדרד עם דרכה של תנועת החרות. בל זה עדיין לא פוסל אותו כאדם. יש זים שהייתי אתם בדכאו וחילקתי איתם פתיחלם האחרונה. כל דבר בעולם

הבגידה

שלא היתה

אלה היו סיבות טובות לשמוח. הם שלחו לזוג הצעיר מכל טוב — מכשירי חשמל יקרים, ציוד לבית, מכונות וגם כסף, הבעל, בן למישפחה תימנית ממושב נווה-חיים שליד חדרה, הסתובב מאושר מהאוצר שנפל לידי.

גם הדירה שרכשו בני הזוג כעבור שני תיים היתה פרי תמיכתם האינטנסיבית של ההורים האמריקאים. למישפחת החתן לא היו אמצעים לעזור ולזוג. הם הסתפקו באירוחם מדי שבת.

האשה הצעירה נרתמה לסיגנון חייה החדש, שכלל תינוקות, חיתולים, דייסות, ארוחות, ניקיון וקניות, ואילו הבעל, הי שיכור ממצבו החדש הנוח, התחיל מתחכם לה, עם איחורים, הרבה טענות, מצביי רוח, שתיקות, והיעדרויות לא ברורות מ- הבית. משה לא הסכים לשתף את אשתו בחשבון הבנק שלו וגם חסך ממנה כסף, במקביל לחיי הטרור שהנהיג הבעל בבית, התחיל גם להפריע לו המיכשור ור הציוד האמריקאי: „זה מנובו הרבה חש- מל“ הוא טען ומכר את מכשירי החשמל האמריקאיים, והכטיח שיקנה בשק"ם ציוד חדש ופראקטי, מאו, כבר ארבע שנים אין לצעירה האמריקאית תנור אפיה, גם את הגז, את מכונת-הכביסה ואת הסטריאו הוא מכר. את הכסף היא לא ראתה, והיא מבשלת על כיריים מחשמל.

הייתי או בדיכאון אחרי הלידה. אבי שכב באתו זמן קמעט מת בר בית-חולים. החברות האמריקאיות שלי הת- פזרו. עליתי במישקל, היה לי רע. אבל

הבעל לשכנע את אשתו הצעירה. ברברה ניגשה אל השולחן, ובעיניים דור מעות וידיים רועדות לקחה את העט ור חתמה על הנייר המונח לפנייה. בני הזוג יצאו יחדיו מבית-החולים בילינסון, כשי הבעל המרוצה מחבק את כתפה של אשתו הצעירנית. ברברה לא חלמה בסיוט הכי גרוע של חייה, שבעלה ישתמש בהצהרתה הכוזבת שנתיים מאוחר יותר, כעילה לגי- רושין.

מיצרך

מבוקש

ס יפור אהבתם של ברברה בת ניור יורק עם משה בן חזרה נמשך כ-7 שנים. הסטודנטית העולה נכבשה בקסמיו של הסטודנט השחום ויפה-התאור, הם לא מיהרו להינשא, וחיי יחדיו תחת קורת-גג אחת במשך שנתיים. כשברברה נכנסה להריון, היה זה אך טבעי שיתנו גושפני-קה רשמית ליחסיהם היפים. זה רק חיוק את אמונתם שאהבתם שלמה.

ברברה עלתה ארצה בגפו. היא נחשבה כ„מיצרך מבוקש“ בשוק הרווקים והרווקות התל-אביבי, וכיוותיה כעולה חדשה הקפי-צו באופן טבעי את מניותיה, ומחזורים רבים התדפקו על דלתה. לברברה היו הרבה חברות אמריקאיות שנישאו לגברים ישר-אליים. היא שמחה שגם היא תינשא לי- ישראלים.

ההורים בניו-יורק מיהרו להתגייס לעזרת הבת. גם חתן יהודי וגם בארץ הקודש —